

PROTOKOLL

25.10.2016 nr 10

**„Eesti maaelu arengukava 2014–2020“ seirekomisjoni
kümnes istung**

Algus kell 14.00, lõpp kell 16.15

Juhatas Marko Gorban
Protokollis Stella Vogt

Võtsid osa: Marko Gorban, Sigmar Suu, Mai Talvik, Taavi Kand, Britt-Marena Tiikmaa, Jaan Sõrra, Kaja Peterson, Kalmer Visnapuu, Kalle Liebert, Liia Lust, Liina Laineveer, Karmel Jõesoo (Marina Kaasi asendusliige), Marku Lamp, Merit Mikk, Raimond Strastin, Sirje Potisepp, Piret Leskova

Puudusid: Toomas Kevvai, Külli Kaare, Ando Adamson, Kaupo Sempelson, Marina Kaas (asendas Karmel Jõesoo), Raili Mengel, Rando Värnik, Roomet Sõrmus

Kutsutud: Euroopa Komisjonist Maret Suuroja, Maaelu Edendamise Sihtasutusest Madis Reinup, Raul Rosenberg, Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Ametist Siiri Järvesaar, Dmitri Rikkinen, Maamajanduse Infokeskusest Ave Bremse, Maaeluministeeriumist Ove Pöder, Anneli Kimmel, Eike Lepmets, Elar Neito, Katrin Rannik, Mati Tõnismäe, Merle Saaliste, Anne-Liisi Mändmets, Stella Vogt

Päevakord:

1. Sissejuhatus ja päevakava tutvustus – Marko Gorban
2. „Eesti maaelu arengukava 2014–2020“ 2. muudatusettepanekute tutvustus – Ove Pöder
3. „Põllumajanduse suurandmete kättesaadavuse pikaajaline programm“ – Sigmar Suu
4. MAK 2014–2020 seirekomisjonilt laekunud muudatusettepanekute arutelu
5. Kokkuvõte

Kõik istungi materjalid on leitavad: <http://www.agri.ee/et/eesmargid-tegevused/eesti-maaelu-arengukava-mak-2014-2020/seire-ja-hindamine/seirekomisjon>

1. Sissejuhatus ja päevakava tutvustus – Marko Gorban

Kuulati MAK 2014–2020 seirekomisjoni esimehe Marko Gorbani sissejuhatust ning päevakava tutvustust.

Marko Gorban: Tegemist on „Eesti maaelu arengukava 2014–2020“ (edaspidi nimetatud MAK) seirekomisjoni 10. istungiga. Seirekomisjoni 8. istungil, mis toimus 3. veebruaril 2016. a, konsulteerisime seirekomisjoniga MAKi 1. muudatusettepanekute osas, mis on tänaseks saanud ka Eesti Vabariigi Valitsuse heakskiidu ja hetkel on läbirääkimised Euroopa Komisjoniga lõpusirgel. MAKi seirekomisjoni eelmisel istungil, mis toimus 2. juulil 2016. a ning mille peamiseks teemaks oli MAKi 2014. ja 2015. a seirearuanne, tutvustati ka piirkondliku veekaitse toetuse uut kontseptsiooni. Täna sel istungil soovime Teiega arutada MAKi 2. muudatusettepanekuid. Eelmisi muudatusettepanekuid arutades lepiti kokku protseduuris, et enne järgmisi seirekomisjoni istungeid, kus on kavas MAKi muudatusi arutada, küsitakse muudatusettepanekuid ka seirekomisjoni liikmetelt. Selleks küsisime ka sel korral seirekomisjonilt ettepanekuid. Oma ettepanekud saatis meile MTÜ Eestimaa Talupidajate Keskliit (edaspidi nimetatud ETKL), mis on olemas ka Teie materjalides väljaprintituna ja nende ettepanekute juurde tuleme hiljem tagasi.

Hetkeseisuga on käivitunud (s.t toimunud vähemalt üks taotlusvoor) peaaegu kõik MAKi meetmed (äsja lõppes noorte põllumajandustootjate tegevuse alustamise toetuse esimene taotlusvoor), samuti on avanenud finantsinstrumendid. Taotlusvoorud on veel toimumata piirkondliku veekaitse toetuse osas, mille viimaseid muudatusi tutvustame ka täna, samuti põllumajandusliku potentsiaali taastamise ning toidukvaliteedikavades osalemise toetuse osas, kus kõigis on esimene taotlusvoor eeldatavasti kavas 2017. aastal.

30. septembri 2016. a seisuga on MAKi kogueelarvest (992,8 milj EUR) toetusi määratud 313,1 milj EUR ulatuses (mis moodustab 31,5% MAKi kogueelarvest) ning toetusi välja makstud 144,3 milj EUR ulatuses (mis moodustab 14,5% MAKi kogueelarvest). Tehtud väljamaksed moodustavad omakorda 46% kohustustega kaetud summast. Kõigi meetmete rakendamise tulemusi kajastab MAKi seirearuanne ning taotlusvoorude tulemusi operatiivsemalt meetmete rakendusanalüüsid, millega on võimalik tutvuda Maaeluministeriumi kodulehel ning mille kohta me saadame ka regulaarselt seirekomisjoni listi teavitusi.

Kuna praeguseks on möödunud ligikaudu poolteist aastat esimeste meetmete rakendamisest ning mitmete meetmete osas on toimunud juba rohkem kui üks taotlusvoor, siis on rakendamise käigus saadud kogemustest ilmnenud vajadus täiendavate muudatuste järele. MAKi 2. muudatuste pakett, millest me täna räägime, on seotud senise rakendamise käigus üleskerkinud teemadega ja lisaks on mõned muudatused, mis puudutavad MAKi finantstabelit.

MAKi 2. muudatuste pakett, mis käsitleb Maaeluministeriumi ettepanekuid, saadeti seirekomisjoni liikmetele tutvumiseks 19. oktoobril ettekande vormis. Kuna aeg muudatusettepanekutega tutvumiseks oli lühike, siis anname Teile lisaaega tutvumiseks pärast tänast seirekomisjoni istungit.

Seirekomisjoni istung toimub ja seirekomisjon on otsustusvõimeline, kui sellest võtavad osa vähemalt pooled seirekomisjoni liikmetest ja esimees (seirekomisjoni liikmeid on kokku 24 ehk istungist peab osa võtma vähemalt 13 liiget). Seega kvoorum on täna meil koos. Vastavalt MAKi seirekomisjoni töökorrale on seirekomisjoni ülesanne MAKi muudatuste korral nende kohta arvamuse avaldamine. See tähendab seda, et iga muudatusettepanekut eraldi seirekomisjonis hääletama me ei hakka, vaid seirekomisjon kujundab kõigi muudatusettepanekute kohta arvamuse.

Kas kellelgi on ettepanekuid päevakava kohta?

Merit Mikk: Oleme eelnevalt tõstatanud küsimuse seoses mahetoetuse ületaotlemisega, mille võiks lisada täiendava punktina päevakavasse.

Marko Gorban: Lisame selle teema päevakava punkti „MAK 2014–2020 seirekomisjonilt laekunud muudatusettepanekute arutelu“ juurde. Kui rohkem ettepanekuid päevakava täiendamise osas ei ole, siis läheme esimese ettekande juurde ja MAKi 2. muudatuste paketi olulisematest muudatustest annab ülevaate maaelu arengu osakonna nõunik Ove Pöder.

Otsustati:

1.1. Istungi päevakava heaks kiita.

2. „Eesti maaelu arengukava 2014–2020“ 2. muudatusettepanekute tutvustus – Ove Pöder

Kuulati Maaeluministeeriumi maaelu arengu osakonna nõuniku Ove Pöderi ettekannet „Eesti maaelu arengukava 2014–2020“ 2. muudatuste paketi olulisemate muudatusettepanekute kohta.

Ove Pöder: Meetme 4 tegevuse liigi 4.1 „Investeeringud põllumajandusettevõtte tulemuslikkuse parandamiseks“ sihtgruppi täiendatakse loodava Tori hobumajanduskeskusega. Mõte on, et loodav hobumajanduskeskus saaks juurdepääsu nii põllumajanduslikele kui ka mittepõllumajanduslikele investeeringutoetustele.

Jaan Sõrra: Miks te panite selle tegevuse liigi 4.1 ja mitte näiteks tegevuse liigi 6.4 „Investeeringud majandustegevuse mitmekesistamiseks maapiirkonnas mittepõllumajandusliku tegevuse suunas“ alla? Hobumajandusel ei ole pistmist põllumajandusega.

Ove Pöder: Ka tegevuse liigi 6.4 sihtgruppi on täiendatud loodava Tori hobumajanduskeskusega.

Jaan Sõrra: Kas oleks võimalik ainult tegevuse liigi 6.4 sihtgruppi täiendada?

Marko Gorban: Siin on küsimus eelkõige riigiabi reeglites. Tegevuse liiki 6.4 me rakendame hetkel vähese tähtsusega abina. Kui me tahaksime tegevuse liigist 6.4 anda toetust suuremas mahus, siis me peaksime seda andma regionaalabina. Kuna riik on osaline selles loodavas sihtasutuses, siis ta kvalifitseerub automaatselt suurettevõtjaks, ent maksimaalne toetusmäär suurettevõtjale on 25% ning hobumajandussektor ei ole võimeline nii suures ulatuses ise panustama.

Liia Lust: Tegevuse liigis 4.1 on nõutud vähemalt 2-aastane majandustegevus. Kas selles osas tehakse ka erisus? See ei tule slaidilt välja.

Ove Pöder: Jah, tehakse.

Liia Lust: Siis peab ka hindamiskriteeriumeid muutma. Võib juhtuda, et ta saab küll eelistuskriteeriumi, kuid ei saa ikkagi piisavalt hindepunkte.

Ove Pöder: Loomakasvatuse valdkonna eelistuskriteeriume täiendatakse ohustatud tõugu loomade kasvatamise ja propageerimisega ning piimatoomise valdkonna eelistuskriteeriume maatõugu veise kasvatamise ja propageerimisega. Ka need muudatused aitavad saada pingereas eelistuse.

Kalle Liebert: Kelle idee see muudatus on?

Marko Gorban: See on nii Maaeluministeeriumi kui hobumajandussektori idee, mis on läbi arutatud hobumajanduse nõukogu ja kohaliku omavalitsusega.

Kalle Liebert: Põllumeeste rahast hakatakse hobumajandust toetama?

Marko Gorban: Hobumajandus on ikkagi osa põllumajandusest.

Jaan Sõrra: See ei ole osa põllumajandusest.

Kalmer Visnapuu: Kui tohib oponente, siis terves Euroopas on aretatud hobune põllumajanduse tippsaadus. Igal pool näitustel on hobune põllumajandustoodang.

Jaan Sõrra: Siin me räägime ainult tori tõust.

Marko Gorban: Saan aru, et mure on selles, et keegi justkui võtaks põllumeestelt raha ära. Me küll täna ei aruta kogu MAKi finantstabelit ja raha kasutamise seisu, aga need jäägid, mis

- kogu programmiperioodi raames erinevates MAKi meetmete eelarvetes tekivad, on üks koht, kust saaksime tegevuse liiki 4.1 vahendeid juurde suunata.
- Ove Pöder: Tegevuse liigi 4.1 sihtgruppi täiendatakse ka eraõiguslike isikutega, kelle tegevuseks on puuetega inimeste hoolekandeesutuste tegevus ning kes kasutavad oma põhikirjaliste eesmärkide elluviimiseks ka põllumajanduslikku tegevust.
- Liia Lust: Kas ministeeriumil on ülevaade, kui palju selliseid taotlejaid on?
- Merle Saaliste: Ega neid tõenäoliselt väga palju ei ole. Arvuliselt ei oska öelda, kui palju neid kokku on, kuid üks on kindlasti teada.
- Liia Lust: Ma tean, et need, kes varem tegelesid, on oma tegevuse lõpetanud.
- Ove Pöder: Need mõlemad muudatused puudutavad väga väikest osa sellest meetmest.
- Jaan Sõrra: Kokku tahetakse anda *ca* 3 miljonit eurot Tori hobumajanduskeskusele? Milleks see raha läheb?
- Marko Gorban: Raha läheb kogu Tori hobumajanduskeskuse korda tegemisele, investeringuvajadus ja keskuse poolt pakutavad võimalikud teenused on koos sektoriga kaardistatud äriplaani osana, mis on näidanud, et nende realiseerimiseks on vajalik teha sellises mahus investeringuid.
- Kalle Liebert: Kas see teema ei olnud mitte valitsuskabinetis arutluse all?
- Marko Gorban: See on korra olnud valitsuskabinetis arutelul. Esimesel korral Vabariigi Valitsus selle ettepanekuga ei nõustunud, kuna algne ettepanek oli, et ainuasutaja on Maaeluministeerium. Valitsuse ettepanek oli kaasata ka erasektor sellesse algatusse ja praegu me oleme hobumajandussektori ja ka kohaliku omavalitsusega läbi rääkinud, kes on valmis ka osalema.
- Ove Pöder: Meetme 6 tegevuse liigi 6.4 hindamiskriteeriumite määramise üldpõhimõtteid täiendatakse kriteeriumiga, mille kohaselt eelistatakse investeringuid, mis avaldavad positiivset mõju puuetega inimestele ja noorte ettevõtluks.
- Karmeli Jõesaar: Mida tähendab see, et eelistatakse investeringuid, mis avaldavad positiivset mõju noorte ettevõtluks? Kas siin eelistatakse sellist taotlejat, kes ise on noor?
- Ove Pöder: Siin on mõeldud tegevust ennast, investeringut.
- Jaan Sõrra: Kas siis saab rohkem hindepunkte?
- Ove Pöder: Jah.
- Liia Lust: Küsin puuetega inimeste kohta. Eelmisel programmiperioodil sai hindepunkte selle eest, et soodustati puuetega inimeste tööle võtmist. Praktika oli see, et käidi Eesti Puuetega Inimeste Kojas tööendeid võtmas. Kas see õigustab ennast? Kas eelistatud on puuetega inimeste ettevõtluks, mitte suunatud tegevused puuetega inimestele? Kuidas see on mõeldud? Eelmise programmiperioodi praktika ei õigusta end ära.
- Ove Pöder: Soovime toetada reaalseid puuetega inimestele pakutavaid võimalusi.
- Liia Lust: See tähendab seda, et Eesti Puuetega Inimeste Koda annab taotlejale tööendeid?
- Ove Pöder: See on ettevõtja enda, mitte Eesti Puuetega Inimeste Koja, tõendada.
- Merle Saaliste: Seda, mida toetada tahame, täpsustame meetme määruses.
- Ove Pöder: Meetme 9 „Tootjarühmade ja -organisatsioonide loomine“ rahastamiskõlblikkuse tingimusi täiendatakse sättega, mille kohaselt võib toetust taotleda tootjarühm, kelle esmane registreerimise kuupäev Äriregistris ei ole varasem kui 1. jaanuar 2014 a.
- Kalmer Visnapuu: Kas see puudutab ka neid tootjarühmi, kes on täna saanud tootjarühma tunnustuse?
- Taavi Kand: See puudutab toetuse taotlemist alates järgmisest aastast. Neid, kellele on täna toetus määratud, see ei puuduta.
- Ove Pöder: Tootjarühm ei tohi olla registreeritud varem kui 1. jaanuar 2014 a.
- Meetme 10 „Põllumajanduse keskkonna- ja kliimameede“ tegevuse liigi 10.1.2 „Piirkondlik veekaitse toetus“ senine puhveralade rajamise alategevus asendatakse maa rohumaa all hoidmise alategevusega ja ka toetuse ühikumäära talvise taimkatte rajamise korral tõstetakse 5 EUR-lt/ha aastas 7 EUR-ni/ha aastas. Toetuse ühikumäärad uue, maa rohumaa all hoidmise alategevuse eest on 130 EUR/ha aastas, kui rohumaad moodustavad

taotleja põllumajandusmaast kuni 20% ning 70 EUR/ha aastas ülejäänud taotlejate puhul. Suureneb ka tegevuse liigi 12.1 indikatiivne eelarve 5 milj eurolt 8 milj euroni (tegevuse liigi 10.1.1 arvelt).

Kaja Peterson: Tõepoolest tegemist on veekaitse meetmega ja talvise taimkatte all hoidmine aitab kaasa sellele, et ei toimuks toitainete veekogudesse leostumine. Puhveralade mõte oli ikkagi see, et kõige haavatavamad piirkonnad (kraavide, vooluveekogude, järvede alad) saaksid puhverdatud ja tekitaksid sellised puhverribad, mis püüaksid kinni need toitained.

Küsimused:

- 1) Kas talvise taimkatte all hoidmise puhul on arvestatud ka seda, kuhu talvise taimkattega alaid peaks rajama/hoida? Et veekaitse oleks otseses mõttes esindatud.
- 2) Kui puhveralade pindala oli algselt kuni 100 000 hektarit, siis talvise taimkatte all hoidmise pindala arvatakse olema väiksem, kuid eelarve suurenes 3 milj euro võrra. Kust on need arvutused tulnud, et puhverribade tegemine suurema pindalaliselt on odavam kui vähema pindalaga talvise taimkatte meede? Kas rohumaad ja talvine taimkate saavutavad sama tulemuse nagu veekogude äärsed puhverribad?
- 3) Kolmas küsimus puudutab mesilaste korjealade rajamist. Kuidas see meede on siiani toimunud ja millest on tekkinud vajadus ühikuhinda tõsta?

Ove Pöder: Vastus 3. küsimusele. 2016. a taotletud toetuse summa oli 12 000 eurot, mis tähendab et 120 hektarit oli see ala, mis saavutasime.

Katrin Rannik: Lisan korjeala meetme kohta, et arvestuslik saamata jäänud tulu lisakulu oli meetaimede kohta oli ligi 400 eurot, seega kompenseeriksime ikka vaid poole sellest. Leiame, et see meede on iseenesest hea ja tahaksime rohkem taotlejaid.

Vastus 1. küsimusele. Talvise taimkatte tegevus ei muutnud, see on endiselt ettevõttepõhine, kuid küsimus käib ilmselt rohumaa all hoidmise tegevuse kohta.

Kui meil tekkis probleem puhverribade rajamise tegevuse administreerimisega, siis kutsusime kokku töögrupi ja leiti, et nitraaditundlikul alal (edaspidi NTA) on pinnaveest tähtsam kaitsta põhjavett. Rohumaad ei saagi igale poole, kogu NTAle, rajada, välja on valitud spetsiifilised alad, nt karstialad ja kaitsmata põhjaveega alad ning sellist pinda peab olema vähemalt 50% põllumassiivi pinnast. See suunab meetme just sinna, kus sellest on kõige suurem kasu.

Vastus 2. küsimusele. Sihttasemes on kahe tegevuse pindala koos. Talvise taimkatte pindala ühikumäär on odavam kui rohumaa hoidmise ühikumäär. Ehkki ka see suurenes, ei andnud see eelarve mõttes nii olulist kasvu. Uue tegevuse, rohumaa hoidmise tegevuse ühikumäär on oluliselt suurem. Tegevuse pindala on kavandatud suuremana, kui oli mõeldud puhverribade pindala.

Merit Mikk: Mul on küsimus toetuse ühikumäärade kohta. Saan aru, et piirkondlikku veekaitse toetust saab taotleda ainult kaitsmata põhjaveega aladel ja karsti piirkondades. Toetuse ühikumäär maa rohumaa all hoidmise alategevuse eest on 130EUR/ha aastas, kui rohumaad moodustavad põllumajandusmaast vähem kui 20%. Kui räägime mahetootjatest, kes asuvad ka kaitsmata põhjaveega aladel või karstialadel ja saavad rohumaa eest praegu 80 EUR/ha aastas ning tavatootja hakkab saama 130 EUR/ha aastas. See tekitab ebavõrdse olukorra, kus tavatootja saab 130EUR/ha aastas ja mahetootja hakkaks saama 70 EUR/ha aastas. See arvutuskäik ei tundu loogiline.

Katrin Rannik: Arvutuskäik rohumaa puhul koosnebki peamiselt saamata jäänud tulust ja saagid tavatootmises on keskmiselt kõrgemad kui mahetootmises. Mahetootja puhul on lisakulutuste komponent kindlasti suurem kui saamata jäänud tulu.

Merit Mikk: Mahetoetusel on saamata jäänud tulu ja lisakulu märksa suurem kui makstav toetus. Sel juhul võiks teha ettepaneku, et kui tegemist on mahetootjaga, kes ei saa oma tootmise eripära tõttu langeda sellesse kategooriasse, kelle rohumaad moodustaksid põllumajandusmaast kuni 20%, siis nende puhul rakendada ühikumäära 130EUR/ha aastas. Tundub ebaloogiline, miks tavatootja peaks rohumaa eest saama 50 eurot rohkem toetust hektari kohta kui mahetootja.

Katrin Rannik: Kaalume seda ettepanekut.

Kalmer Visnapuu: Toetame Merit Mikk'i ettepanekut. Kas peame oma arvamuse kirjalikult saatma või piisab suulisest ütlemisest?

Katrin Rannik: Ei pea kirjalikult saatma.

Marko Gorban: Paneme selle protokollki kirja.

Ove Pöder: Meetme 12 tegevuse liigi 12.2 „Natura 2000 toetus erametsamaale“ toetusõigusliku ala hulka lisatakse väljaspool Natura 2000 ala paiknev, looduskaitseaduse § 4 lõike 1 punktides 1 ja 4 nimetatud kaitstava loodusobjekti sihtkaitsevööndis asuv erametsamaa. Lisanduva toetusõigusliku ala suurus on kuni 5 000 ha.

Liina Laineveer: Sellist vahendite ümberjagamist, kus metsameetmest võetakse raha, et kompenseerida sihtkaitsevööndeid, me ei toeta, see rahastus tuleks planeerida riigieelarvest. Oleme esitanud varasemalt ka kirjalikult selle seisukoha. Selline vahendite ümbersuunamine Natura erametsa toetamiseks võimaldab küll oluliselt vähendada metsanduslike piirangute kompenseerimise osas valitsevat ebavõrdsust, kuid teistpidi kasvatab ebavõrdsust erinevate valdkondade tasakaalustatult rahastamisel ning ei vasta tasakaalustatud ja säästva arengu põhimõtetele, millest juhendumise kohustus on ka looduskaitseaduses sätestatud. Kui vajame piirangute kompenseerimist, tuleks vaadata suurt pilti, mitte võtta seda ühe valdkonna rahastusest. Riigil on ka eesmärgid seoses metsanduse arengukavaga, mis on seetõttu väga tõsiselt löögi alla sattunud. Sellest on ka Keskkonnaministeerium teadlik. Kompromissiga siin kindlasti tegemist ei ole. Meie seisukoht on olnud selge – kõiki valdkondi tuleb rahastada tasakaalustatult ja piiranguid tuleb kompenseerida riigieelarvest. Samal seisukohal on olnud ka õiguskantsler ja palunud Riigikogul seda olukorda parandada.

Marko Gorban: Palun kommenteerida seda seisukohta Keskkonnaministeeriumi esindajal.

Marku Lamp: Saamata jäänud tulu hüvitamise võimalused väljaspool Natura 2000 alasid on mõnda aega eksisteerinud. Oleme otsinud selleks rahastamisvõimalusi ka väljaspool MAKi ja taotlenud seda nii riigieelarvest kui välisvahenditest, kuid täna on Vabariigi Valitsus olnud seisukohal, et riigieelarves selliseid lisavahendeid ei ole. Oleme suunamas vahendeid selleks, et leevendada nende erametsaomanike koormust, kellel on looduskaitsepiirangutega maad ja suurendame eelarvet, et neid maid riigile osta. Tõepoolest paremat võimalust täna nendel maaomanikel ei eksisteeri, kellele need piirangud veel kehtivad. Kõige loogilisem ja kuluefektiivsem võimalus on seda toetust MAKis laiendada.

Mis puudutab metsanduse arengukava, siis seal liigume heas tempos edasi ja ei näe ohtu, et sellega võetud eesmärgid seeläbi kannataksid.

Küll aga tasub lauale tuua see Eesti Erametsaliidu ettepanek, mis tehti selle aasta juulikuus ja mis puudutas hooldusraiet ning selle toetusmäära tõstmist. Hooldusraie teostamiseks tehtavad kulutused on osutunud suuremaks ja metsaomanikeni jõutavat summat on vähendanud täiendav tulumaksu maksustamine. Palume seda ettepanekut Maaeluministeeriumil kaaluda, et saaksime seal tugevdada panust, mis läheb metsade hoolduseks.

Liina Laineveer: Oleme tõepoolest sellise ettepaneku teinud hooldusraiate osas ja see on põhjendatud.

Kas on tasakaalustatult arvestatud ka teiste valdkondade vahenditega? Mulle tundub, et see otsus metsameetme osas tuleks teha tasakaalustatult vaadates ka teisi valdkondi. Need on piirangud, mida riik omanikele kompenseerib ja see ei ole otseselt metsandusega seotud. Seda ei tohiks vaadata nii kitsalt. Kas olete vaadanud kogu MAKi eelarve raames, kust saaks võtta raha piirangute kompenseerimiseks?

Marko Gorban: Oleme vaadanud seda metsameetmete eelarve kontekstis.

Liina Laineveer: Minu arust oleks põhjendatud vaadata suuremat pilti. See ei ole toetus, mida riik siin annab, vaid omaniku piirangute kompenseerimine.

Marko Gorban: See on ettepanek, mille on ka Eesti Erametsaliit teinud – ka väljaspool Natura ala neid alasid kompenseerida. Koostöös Keskkonnaministeeriumiga oleme erinevaid võimalusi analüüsinud ja ainuke variant, mis on lauale jäänud, on see, et see tuleb

metsameetme eelarvest.

Liina Laineveer: Oleme jätkuvalt seisukohal, et selline summa tuleks planeerida riigi-eelarvesse ja kompenseerida riigieelarvest, mitte metsameetme arvelt.

Marko Gorban: Kui räägime sellest, et Natura meetmele tõstame vahendeid juurde teise metsameetme arvelt, siis juhul kui hooldusraiate puhul tõstame toetusmäära võib tulemuseks olla see, et sama raha eest saame oluliselt väiksema ala ulatuses metsa korda tehtud. Kas see on see, mida me tahame saavutada?

Marku Lamp: Seepärast ma ütlesingi, et peaksime tulema selle teema juurde tagasi. Võib juhtuda, et tekib vajadus kogu pakett ümber vaadata, et mida me täpselt toetame. Eesmärk toetatava ala mõttes võiks säilida. Saame nii palju toetada kui on eesmärk, aga tuleb vaadata üle tegevused, mis rohkem toetust vajavad.

Kaja Peterson: Eelmisel programmiperioodil oli Natura erametsamaa toetus alataotletud. Kuidas on seis käesoleval programmiperioodil?

Marko Gorban: Esimesed taotlusvoorud on näidanud, et see on tulnud enam-vähem täis.

Kas kellelgi on veel küsimusi ettekande kohta?

Kalle Liebert: Kas seisukohtade avaldamise aeg tuleb ka?

Marko Gorban: Kuulame ära päevakava punkti „Põllumajanduse suurandmete kättesaadavuse pikaajaline programm“ ja siis on võimalus seirekomisjoni liikmetel enda seisukohtasid avaldada.

3. „Põllumajanduse suurandmete kättesaadavuse pikaajaline programm“ – Sigmar Suu

Kuulati Maaeluministeriumi taimetervise osakonna juhataja Sigmar Suu ettekannet „Põllumajanduse suurandmete kättesaadavuse pikaajaline programm“ kohta.

Sigmar Suu: Meil on vaja luua põllumajanduse suurandmete kättesaadavuse pikaajaline programm, mille eesmärk on siduda omavahel kõik kogutavad põllumajandusandmed ettevõtja tasandil, et see annaks ettevõtjale hea sisendi majandamisotsuste tegemiseks. See võimaldaks täpsemat väetamist ja taimekaitse tööde planeerimist.

Jaan Sõrra: Kes seda tegema hakkab?

Sigmar Suu: Seda telliksime pikaajalise programmiga riigihanke raames.

Jaan Sõrra: Kas see tähendab põllumeestele lisakoormust andmekogumises?

Sigmar Suu: Vastupidi, me hetkel näeme seda nii, et olemasolevad andmekogumised, mis juba niikuinii toimuvad, jõuaksid sellesse süsteemi. Täna väga suur osa ettevõtjatest kasutavad erinevaid e-lahendusi majandamisotsuste tegemisel.

Jaan Sõrra: Kui rääkida väetamisest, siis on olemas põlluraamatud. Kas hakkate väetamise andmeid igalt põllumehelt eraldi koguma?

Sigmar Suu: Täna väetamise andmeid tõesti ei korjata, kuid kui mõelda suurema pildi peale ja sellele, et andmete kogumine toimuks edaspidi IT-lahenduste kaudu, siis need andmed tuleksid automaatselt süsteemi.

Jaan Sõrra: Kunagi oli sellest juttu, et PRIA teeb arenduse selleks, et kõik põlluraamatud tuleksid PRIA serverisse.

Sigmar Suu: Juttu on olnud sellest, et tekiks e-põlluraamat, kuid põllumajanduse suurandmete kättesaadavuse pikaajaline programm ei puuduta seda.

Jaan Sõrra: Kust Te need andmed saate? Kas põllumehed peavad hakkama kuskile põlluraamatute andmeid esitama?

Sigmar Suu: Idee on mõeldud hetkel sellisena, et see ei ole kohustuslik kõigile põllumeestele. See on iga põllumehe enda otsustada, kas ta tahab selle programmiga liituda või mitte. Põlluraamatu pidamine on nii või teisiti kohustuslik ja kui põllumees otsustab kasutada mõnda sellesse süsteemi sobivat e-lahendust, siis need andmed tekivad tema poolt ilma täiendava koormuseta.

Jaan Sõrra: Kas Te teete uue e-põlluraamatu?

Sigmar Suu: See ei ole asja mõte, sellest tuleb hiljem teises võtmes juttu.

Projekt on kaheetapiline ja iga etapi raames kaasaksime põllumajandustootjaid, põllumajandustootjate esindusorganisatsioonide ehk kõiki osapooli, et jõuda parima võimaliku lahenduseni. Esimeses etapis peaks olema kaardistatud olemasolev olukord – Mis andmed meil olemas on? Kuidas nad tekivad? Kelle poolt? Kelle omad nad on? Kuidas neid kasutada? Kuidas nende põhjal prognoosida erinevaid vajadusi. Kuidas sünnib õige väetusvajadus läbi mullaandmestiku? Esimese etapi lõpuks peaks sündima ideekaart, mis annab vastused eelnevatele küsimustele ja mis hiljem võimaldab teha IT-investeeringuid nii tarkvarasse kui riistvarasse ning hakata tarkvaralahendust välja töötama. Teine etapp oleks ideekaardi elluviimine ja selle käigus täiendava analüüsi võimekuse loomine nende samade andmete kasutamiseks. Näha ette süsteem, mis kogu aeg taastoodaks iseennast, kuna majandamise käigus tekib täiendavaid majandamisandmeid, mille põhjal muuta põllumajanduslikke otsuseid. Prognoos, mida IT-rakendused pakuksid põllumajandusettevõtjale, muutuks paremaks läbi tagasiside andmestiku.

Kalmer Visnapuu: Kas see tähendab sisuliselt seda, et avaliku raha eest kogutud andmed tehakse ka avalikult kõigile kättesaadavaks?

Sigmar Suu: Vastus on jah ja ei. Kättesaadavad on need andmed ka täna, kuid et nad oleks kättesaadavad sellisel moel, et need oleksid omavahel lihtsasti ühildatavad – see on see eesmärk. Riik töötaks välja sellised n-ö pistikud, mida saaks kasutada eraettevõtjad oma teenuste arendamiseks.

Kalmer Visnapuu: NTAd ja kaitsmata põhjaveega alade andmed on Maaametis, kuid PRIAs seda ei näe ja kaardikihid omavahel ei kattu. Taastatavad poollooduslikud kooslused on ühes servis, kui nad saavad poollooduslikuks koosluseks, alles siis tulevad need andmed PRIA serverisse.

Sigmar Suu: Jah, nad võiksid kattuda ja andmed olla ühes kohas selle projekti tulemusena.

Kalmer Visnapuu: Kas riigireformi käigus on arutatud kahe serveri ühendamist?

Sigmar Suu: Me ei räägi uue suure andmebaasi ehitamisest, vaid olemasolevates andmebaasides kõikide sisalduvate andmete kasutamisest sellisel kujul, et nad oleks omavahel sidusad.

Merit Mikk: Sellest ettekandest jääb kõlama see, et tegemist on ühe suure IT-projektiga, mis aitab muuta olemasolevad andmed kasutajasõbralikumaks. Kas seda IT-projekti saab võtta kui pikaajalist programmi? Ma ei oska seda projekti seostada pikaajaliste programmide eesmärkidega, mitte et see tegevus vajalik ei oleks.

Sigmar Suu: Kui vaadata selle projekti etappide kirjeldusi, siis nii esimeses etapis mõeldud ideekaardi, olukorra kirjelduse koostamine ning vajaduste kirjeldamine ja teine etapp ei pruugi lõppeda IT-rakenduse, kodulehe, programmi ehk kui toote valmimisega. See on see koht, kus eraettevõtlus ja IT-arendajad peaksid tulema kaasa, et tekiksid lõpuks tooted, mida nad pakuvad põllumeestele. Teadmussiirde alla läheb see projekt sellepolest, et kuidas olemasolevaid andmeid parimal võimalikul moel ära kasutada. Kuidas nende juures arvestada täna Eesti Maaülikooli poolt tehtavaid huumus- ja toitainete bilansi vajadusi. Kuidas kasutada väetusvajadusi, mida Põllumajandusuuringute Keskuse täna ettevõtjatele niikuinii pakub. Kuidas kasutada neid IT-rakenduse põhiselt.

Jaan Sõrra: Praegu on olemas programmid, kuhu paned mullaproovid sisse ja saad teada väetustaseme järgi saagi suuruse.

Sigmar Suu: Sellised programmid on tõesti olemas, kuid miks põllumees peaks neid andmeid sisestama, kui need on juba olemas ühes teises andmekogus, aga täna need süsteemid ei oska seda omavahel ühildada?

Kalmer Visnapuu: Kas seda projekti veab praegu Maaeluministerium?

Sigmar Suu: Selleks korraldab Maaeluministerium hanke.

Kalmer Visnapuu: Kas Te täna veel ei oota põllumajandustootjate panustamist sellesse projekti?

Sigmar Suu: Hankemenetluse käigus on vaja kaasata kohe ka põllumajandustootjad, et aru saada tootjate vajadustest.

Merit Mikk: Isegi kui Te ei nimeta seda IT-projektiks, siis see eeldab väga head analüütikute tööd. Kui Te seate hanke hindamiskriteeriumiks selle, et võidab madalaima maksumusega pakkumus, siis sellega seda töö tulemust ei saavutata.

Marko Gorban: Võtame seda arvesse.

Kaja Peterson: Kas sarnaseid pikaajalisi programme on tulemas ka teiste struktuurivahendite poolt rahastatavates valdkondades ja kas need saavad olema omavahel lõimitud?

Marko Gorban: Palun seda kommenteerida teistel ministeeriumitel.

Marku Lamp: Selliseid suuri arendustegevusi tehakse aeg-ajalt. Tuleks mõelda ka sellele, et kui välisrahastus otsa saab, mis neist andmebaasidest siis edasi saab. Ehk et rakendamise pool tuleks hästi läbi mõelda. Maa-ametis püüame järjest rohkem ära kasutada satelliidiandmeid, metsaregister koondab andmeid metsaressursi kohta.

Liina Laineveer: Jahinduse infosüsteemi tehakse ka.

4. MAK 2014–2020 seirekomisjonilt laekunud muudatusettepanekute arutelu – Eesti Talupidajate Keskliidult laekunud muudatusettepanekud

Kalle Liebert: Mis puudutab meetme 8 „Investeeringud metsaala arengusse ja metsade elujõulisuse parandamisse“ eelarve arvelt sihtkaitsevööndite kompenseerimist, siis meie seisukoht ühtib Eesti Erametsa Liidu omaga. Me ei pea õigeks meetme 8 eelarve vähendamist, see raha tuleb leida mujalt.

Rääkides Tori hobumajanduskeskust, siis me ei ole hobumajanduse vastu ja põhimõtteliselt toetame seda, kuid selline rahastamise lahendus ei ole õige. Ei ole õige minna tegevuse liigi 4.1 eelarve kallale ja muuta omafinantseeringu määra. Selline lahendus loob pretsedendi, mida võidakse hiljem üksikprojektide puhul ära kasutada. Peame võimalikuks, et seda rahastatakse tegevuse liigist 6.4, kuid mitte tegevuse liigist 4.1. Pigem jääb põllumajandusinvesteeringuteks raha puudu kui üle.

Marko Gorban: Mis puudutab pretsedendi loomist üksikprojektide osas, siis sellega ma ei nõustuks. See on näide sellest, kus oleme sektoriga kokku leppinud ühe suure investeeringu osas, mis aitaks kaasa ühe konkreetse valdkonna arengule. Kui suudame ka edaspidi kokku leppida valdkondadeülestes investeeringutes, siis oleme valmis MAKis ka selliseid erisusi teistesse valdkondadesse sisse kirjutama.

Meetme 8 eelarve osas oleks mõistlik korraldada arutelu koos Keskkonnaministeeriumi ja Eesti Erametsa Liiduga.

Jaani Sõrra: Millal hakatakse põllumajanduse suurandmete kättesaadavuse pikaajalise programmi hanget kokku panema? Milline on see ajakava? Kas selleks ei oleks vaja korraldada eelnev uuring selle kohta, mida põllumajandustootjad üldse vajavad.

Sigmar Suu: Veel ei ole ajaraamile mõeldud nii täpselt. See on 2017. aasta hange. Oleme juba väiksema ringi kohtumisi teinud, et saada sisendit. Kui lähme täpsemaks, siis peame põhjalikumalt mõtlema, keda kaasata.

Kalmer Visnapuu: Tegutsevad ühistud rakendavad väga edukalt oma infosüsteeme. Üritame ühistute infosüsteeme ühendada PRIA jt andmebaasidega. See on tegelikult sama teema, ainult väiksemas mahus. Tegelikult võiks neid arenduse töörühmi omavahel koordineerida.

Merit Mikk: Tuleksin tagasi mahetoetuste teema juurde. Meil oli eelmisel nädalal mahepõllumajanduse arengukava hindamise seminar ja kuulsime PRIA ettekandest, et selle aasta mahetoetuse taotlemisel on taotletav toetuse summa oluliselt suurem, kui selleks ette nähtud eelarve. Küsisime lahendust, kuid vastustest saime aru, et lahenduseks oleks see, et proportsionaalselt ühikumäära alandada ca 15% ulatuses. Kui me arvestame seda, et mahetootmise eesmärgid on laiaulatuslikud ja mahetoodete nõudlus kasvab Euroopas ning vastavalt Euroopa Liidu maaelu arengu määrusele peaks innustama nii mahetootmisega jätkamist kui sellele üleminekut, siis selles valguses jääb arusaamatuks, miks ei ole tahetud

leida võimalusi mahetootmise toetamiseks, sest ülejäävaid eelarvevahendeid ei ole ümbersuunatud. Vaadata tuleb ka seda, et mahetoetused Eestis ei ole kõrged võrreldes teiste Euroopa Liidu liikmesriikidega. Lisaks on mahetoetused vähenenud võrreldes eelmise programmiperioodiga ja kui langetame seda veel 15% võrra, siis praegune olukord ei innusta mahetootmisega jätkamist, mis on aga üheks maaelu arengu määrase eesmärgiks.

Jaan Sõrra: Mis see üldsumma oli?

Merit Mikk: Ületaotlemine oli 2,5 milj eurot, aga see summa täpsustub ja ilmselt natuke väheneb Põllumajandusameti kontrollide tulemuste järgselt. Seega see suurusjärk on ca 2 milj eurot. Oleme saanud kirja ka ministrile ja palunud leida võimalus mahetootmise suuremaks toetamiseks, mitte toetuste vähendamiseks. Euroopa Liidu üldine poliitika on toetada mahetootmist.

Marko Gorban: Mitte ainult mahemeetme raames ei ole toimunud ületaotlemine ja kui arvestada sellega, et 5 aastat on jäänud programmiperioodi lõpuni ning peaksime sellisel juhul leidma lisavahendeid 10–15 milj euro ulatuses, siis see ei tundu realistlik. Võib olla peaks ka mahemeetme sisuliselt üle vaatama? See on igati positiivne, et mahetooteid järjest enam tarbitakse ja Eesti 17%-line mahemaa osakaal on ka tubli tulemus. Küsimus on selles, miks meil mahetoodete turuosa järgi ei tule? Selles vaates peaks mahemeetme sisuliselt üle vaatama.

Merit Mikk: Maheturg järjest kasvab. Eesti maheeksport on 2 aastaga kasvanud 3 korda.

Jaan Sõrra: Teravilja puhul on mahetoetus adekvaatne, kuid ma ei saa aru, miks peaks piimale andma mahetoetust, kui mahepiim segatakse tavapiimaga.

Merit Mikk: Kui me räägime keskkonna- ja loomade heaolu eesmärkidest, siis see on ju positiivne. Me ei saa eeldada, et iga mahepiima tootja hakkab omale ise meiereid ehitama.

Jaan Sõrra: Siis mahetootjad peavad ühinema.

Kalmer Visnapuu: See et Eesti tõusnud Euroopas 5 parima maheeksportija riigi hulka, on 10-aastase pika töö tulemus. Kui hakkame uut signaali tootjatele andma, siis see ei ole õige. Esimesed lepingud veiseliha müügiks on ka lähiriikides olemas, kuid see on 10-aastase järjepideva töö tulemus.

Mahetootjad on võtnud 5-aastase kohustuse lähtuvalt ühikumääradest ja tekib õiguslik küsimus. See on selgelt MAKi sisse kirjutatud numbrina. Nt loomade heaolu toetus on 1-aastane ja seda ei saa võrrelda mahetoetusega.

Jaan Sõrra: Kas MAKi on toetuse määr 5 aasta kohta sisse kirjutatud?

Marko Gorban: Jah, kuid MAKi on ka kõikidele keskkonnameetmetele kirjutatud, et kui tekib ületaotlemine, siis proportsionaalselt toimub ka ühikumäärade vähendamine.

Sigmar Suu: Ükski keskkonnameede ei ole ega tohigi olla tootmisega seotud.

Kui rääkida turule orienteeritud tegevustest, siis selleks on ette nähtud eraldi hindamiskriteeriumid või teistsugused toetuse piirmäärad teiste investeringutoetuste raames (nt tegevuse liik 4.1 ja 4.2).

Jah, nii mahepõllumajandustoodete tarbimist siseriiklikult kui ka ekspordi on üritatud kasvatada rohkem kui 10 aasta jooksul, kuid see ei ole antud juhul mahemeetmega kuidagi programmeeritud. Antud meede on loodud samal eesmärgil nagu ka teised keskkonnameetmed. Me ei saa siin siduda tootmiskoguseid toetuse määradega. See on see loogika, mis on ette antud kõikidele keskkonnameetmetele ja riikidele.

Merit Mikk: Mahetoetus panustab ka ühiste keskkonna- ja kliimaeesmärkide täitmisesse nagu ka teised keskkonnameetmed ja kui praegu mahemeetmest ehk siis ka keskkonna- ja kliimaeesmärkide alt raha ära võtta, siis oleks loogiline, et see raha suunatakse esimeses järjekorras samade eesmärkidega toetustele, mitte kuskile mujale.

Jaan Sõrra: Kui mahetootmine niimoodi kasvab, siis võib mahetoetuse ületaotlemine kasvada juba 15%-lt 30%-ni programmiperioodi lõpuks.

- Merit Mikk: Selge on see, et igal aastal tuleb mahetootjad juurde ja mahemaa pind suureneb. Järelikult see on tootmissuund, mis järjest areneb ja loogiline oleks ka mahetootmist toetada ning võtta arvesse ka seda, et turunõudlus on mahetoodetele olemas.
- Marko Gorban: Mahetoodete positiivne turunõudlus ühel hetkel peakski väljenduma selles, et suurem osa sissetulekust tuleb turult, mitte toetustest.
- Merit Mikk: Kui võrdleme mahe- ja tavalisliha hindasid, siis mahetootjad ei saa veise- või lambaliha eest kõrgemat hinda küsida kui tavatootjad, mis ei kompenseeri mahetootmisega tekkinud lisakulusid. Kui me vaatame Euroopa Liidu dokumente, mis räägivad mahepõllumajandusest, siis eesmärgiks ei ole, et tarbijad maksaksid mahetootjate kogu saamata jäänud tulu kinni. Tarbijad ei ole võimelised mitu korda kõrgemat hinda maksma.
- Jaan Sõrra: Kui mahetoote kallim oleks, kas arvate siis, et seda enam ei ostetaks? Praegu on mahe- ja tavalisliha hinnavahe tõesti väike.
- Merit Mikk: Mõnedel kultuuridel on see suurem, aga see on seotud mastaabiefektiga.
- Sigmar Suu: Uuringud, mida me oleme tellinud, on näidanud, et tarbijad on valmis rohkem maksma, kuid mitte rohkem kui 10%.
- Merit Mikk: Eesti tarbija ei ole nii rikas, et seda hinnavahet kinni maksta ja kui mahetoetused on võrreldes teiste Euroopa Liidu riikidega palju väiksemad, siis see tekitab ka välisturul ebavõrdse konkurentsi.
- Sirje Potisepp: Te räägite endale vastu. Te räägite suurest mahetoodete nõudluse kasvust ja samal ajal ütlete, et inimesed ei ole valmis ostma kõrgema hinnaga mahetooteid. Kuidas see hind nii suureks minna saab, kui on toetused? Kas tõesti Eesti ja Euroopa Liidu maksumaksja peab kinni maksma kildkonnale mahetootjatele selle hinnavahe?
- Merit Mikk: Mahetoodetel oleks rohkem turgu, kui neid oleks võimalik toota odavamalt. Teistes Euroopa Liidu riikides, kus mahetoetused on suuremad, kompenseeritakse see hinnavahe.
- Sirje Potisepp: See ei ole normaalne, et ühele osale tootjatest makstakse nii palju peale avaliku rahaga ja teisele osale tootjatest mitte.
- Merit Mikk: Me räägime saamata jäänud tulu ja lisakulude kompenseerimisest.
- Marko Gorban: Iseenesest see eelarve teema ei ole selle MAKi muudatuste paketi osa. Nii mahetoetuse kui loomade heaolu toetuse jaoks lisavahendite leidmise küsimusega tegeleme eraldi. Kui leiame lisavahendeid sellesse taotlusvooru, siis esialgu võtame selle samade meetmete siseselt järgmistele aastatele arvelt ning kui perioodi jooksul tekib ülejääk muudes meetmetes, siis tõstame vahendeid juurde, kuid see ei ole MAKi praeguse muudatuste paketi teema.
- Merit Mikk: See ei ole mahetootjate süü, et selline võimalus on. Mahetootjad ei pea seepärast kannatama.
- Sigmar Suu: Samu näiteid leiab ka teistest meetmetest. Tõsi on see, et me tegeleme nende probleemidega.
- Karmel Jõesaar: EVEA liikmete osas on tekitanud suurt diskussiooni viimased e-PRIA arengud. Kui räägime uuest e-PRIA, siis see ei ole väga kasutajasõbralik. Olles eelnevalt palju kokku puutunud paljude rakendusüksuste programmidega, peab ütleva, et uus e-PRIA on kõige ebasõbralikum taotleja jaoks genereeritud programm. Kui Te avate e-PRIA uue taotlusvormi, siis teil ei ole võimalik seda taotlusvormi täielikult näha, vaid näete kahte esimest lehekülge andmetega ehk kui nende kahe esimese lehe andmetes tekivad probleemid, siis on võimatu näha kogu taotlust. E-PRIA arendustesse tuleks kaasata erinevaid osapooli, mängida läbi erinevaid taotlusvormid, et see tehtaks taotlejale kasutajasõbralikuks.
- Marko Gorban: See teema ei ole MAKi seirekomisjoni teema, aga seda teemat arutatakse PRIA kliendinõukojas, mis toimub detsembri alguses. Selle teemaga tuleme ka PMANi, kus anname ülevaate e-PRIA ülemineku osas ja kindlasti kõik sektori esindajad saavad selle kohta arvamusi avaldada.

Tulles MAKi muudatuste juurde tagasi, kas seirekomisjoni liikmetel on veel täiendavaid muudatusettepanekuid?

Liia Lust: Kas ETKLi tehtud muudatusettepanekud võtame lihtsalt teadmiseks?

Marko Gorban: Kuna tänase seirekomisjoni istungi materjalidega tutvumiseks oli aeg lühike, siis anname Teile aega 4. novembrini endapoolsete muudatusettepanekute tegemiseks ja arvamuse avaldamiseks.

Karmeli Jõesaar: Kas saame ettepanekud ka elektroonselt?

Marko Gorban: Jah. Kõik ettepanekud, mis meile tulevad, koondame ühte tabelisse ja anname omalt poolt kõigile ettepanekutele ka tagasisidet.

Kalle Liebert: Tulemas on tootjarühmade töötlemise investeeringute taotlusvoor, kus Maaeluministeerium on otsustatud viimasel hetkel maksimaalset toetussummat vähendada 2 milj eurolt 1,5 milj euroni. Mitmeid projekte on juba aastaid ettevalmistatud, mille käigus on arvestatud sellega, et maksimaalne toetussumma saab olema 2 milj eurot. Tehtud on äriplaanid, räägitud pankadega. Seega palume kaaluda seda muudatust mitte teha ja jääda 2 milj euro maksimaalse toetussumma juurde selles taotlusvoorus.

Marko Gorban: Kaalume seda ettepanekut.

Jaan Sõrra: Kui järgmises taotlusvoorus muudate toetussummat, siis on see olnud juba rohkem aega teada.

Marko Gorban: Küsimus on selles, et mitut projekti me selles taotlusvoorus toetada saame. Kui maksimaalne toetussumma oleks 2 milj eurot, siis saaksimegi toetada ainult 1 projekti. Aga võtame selle ettepaneku veel kord kaalumiseks.

Jaan Sõrra: Kas selle aasta lõpus on veel kavas korraldada seirekomisjoni istungeid?

Stella Vogt: Selle aasta lõppu on planeeritud MAK 2007–2013 järelhindamise raames järelhindamise lõppkoosolek, kuhu on kutsutud ka seirekomisjoni liikmed ning 2017. aasta jaanuarikuus toimub järelhindamise tulemuste tutvustamiseks avalik infoseminar.

Jaan Sõrra: See puudutab siis MAK 2007–2013, kuid kas MAK 2014–2020 seirekomisjoni istungeid on kavas korraldada veel sellel aastal?

Marko Gorban: MAK 2014–2020 seirekomisjoni istungeid selle aasta lõpus enam kavas korraldada ei ole.

Sirje Potisepp: Kust tuleb raha uuele pikaajalisele programmile?

Marko Gorban: See tuleb keskkonnasõbraliku majandamise toetuse varasemates taotlusvoorudes kasutamata jäänud vahenditest.

Otsustati:

4.1. MAK 2014–2020 seirekomisjoniga on MAK 2014–2020 2. muudatusettepanekute osas konsulteeritud, seirekomisjoni liikmed saavad täiendavaid ettepanekuid esitada kuni 4. novembrini.

5. Kokkuvõte

Marko Gorban: Konsulteerisime seirekomisjoniga MAKi 2. muudatusettepanekute osas. Seirekomisjoni liikmetel on võimalik oma arvamust avaldada Maaeluministeeriumi muudatusettepanekute kohta ja esitada ka omalt poolt täiendavaid muudatusettepanekuid kuni 4. novembrini.

(allkirjastatud digitaalselt)

Marko Gorban

Põllumajandus- ja maaelupoliitika asekanstler

MAK 2014–2020 seirekomisjoni esimees

(allkirjastatud digitaalselt)
Stella Vogt
Protokollija
Maaelu arengu osakonna peaspetsialist
MAK 2014–2020 seirekomisjoni sekretariaat